

बाल मो दिनी

• (सं०) दिनमणि:

रा मकृष्णपरमहंसस्य पत्नी शारदादेवी सर्वजनवत्सला । अतः बहवः तां दृष्ट्वा स्वस्य कष्टं निवेद्य सान्त्वनं प्राप्य अपगतभाराः भवन्ति स्म । शारदादेवी अपि सर्वेषां कष्टकथाः आद्यन्तं श्रुत्वा यथायोग्यं सान्त्वयित्वा उप-देशवचनानि वदति स्म ।

अथ एकदा काचित् शारदा-देवीं द्रष्टुम् आगता । सा अवदत् - “मातः ! मम पतिः कश्चन वैद्यः । सः वृत्तिजीवने प्रभूतं धनं सम्पादयतु इति आशीर्वादं करोतु भवती” इति ।

क्षणं विचिन्त्य शारदादेवी अवदत् - “कारणद्वयेन अहं तथा आशीर्वादं कर्तुं नार्हामि” इति ।

“किं तत् कारणद्वयम् ?” - आश्चर्येण पृष्ठवती सा महिला ।

तदा शारदादेवी उक्तवती - “प्रथमं कारणं तु - प्रभूतं धनं स्यात् चेत् जीवने सुखं प्राप्येत इति नास्ति ।”

“किन्तु लोकः तु सुखार्थं धनसम्पादनमेव इच्छति ।....”

“भ्रान्तिः तथा चिन्तयताम् । धनाभावेऽपि सुखिनः सन्ति असङ्ख्याः । धने सत्यपि असुखिनः अपि सन्ति अपारप्रमाणेन एव । अतः स्पष्टं यत् धनं न अवलम्बते सुखम् इति ।....”

“द्वितीयं कारणं किम् ?” - महिला अपृच्छत् ।

“भवत्याः पत्या यदि प्रभूतं धनं प्राप्तव्यं स्यात् तर्हि रोगिणां सङ्ख्या अधिका भवेत् । अहं तु सदा प्रार्थये - ‘सर्वे सन्तु निरामयाः’ इति । एवं स्थिते भवत्याः पतिः प्रभूततया धनं सम्पादयतु इति आशीर्वादं कुर्वती परोक्षतया रोगिणां सङ्ख्यायां वृद्धिः भवतु इति आशयं कथम् अहं प्रकटयितुम् अर्हयम् ? अतः भवदुक्तप्रकारेण आशीर्वादं कर्तुं नार्हामि एव अहम् । तथापि सुखिनौ भवतां, निरामयौ भवतां, लोकोपकारकौ भवतां च इति आशीर्वादं तु अवश्यमेव करोमि” इति ।

शारदादेव्याः आशीर्वादं, नूतनां दृष्टिं च प्राप्य ततः निर्गतवती सा महिला ।

आशीर्वाद्: